ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Фонд № Р-7641
Опис № 21
Архівний № 338

Управління СБУ
по Сумській області

фильтрационное

ДЕЛО № 67365

Гилай
Семен
Терентьевич

Начато: 1 ноября 1949 г.
Окончено: 30 августа 1955 г.

на 6 листах.

ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Фонд № Р-7641
Опис № 21
Архівний № 318

Наше сьогоднішнє торжество посилюється від радісної свідомості того, що в світі виник цілий ряд молодих, міцніючих демократичних держав, які розвиваються в напрямі до соціалізму і є нашими союзниками в справі захисту миру. Ми вже не одинокі серед шаленого капіталістичного світу.

Ми безмежно горді від свідомості того, що наша Батьківщина є непохитним оплотом миру і демократії, що до неї з захопленням і вірою звернені погляди всього передового і прогресивного людства.

Наше торжество посилюється тим, що в результаті мудрої політики Союзного уряду ліквідовано вікову несправедливість щодо українського народу, що населення західних областей, Закарпатської України, Північної Буковини і Ізмаїльської області, яке віками страждало під іноземним гнітом, нині об'єднано в єдиній Українській соціалістичній державі. **(Оплески).**

Всесвітньоісторична перемога над ворогом дала можливість трудящим Радянської України повернутись до будівничої праці. В післявоєнних мирних умовах український народ спрямував всі свої зусилля і творчі здібності на те, «щоб відбудувати потерпілі райони країни, відновити довоєнний рівень промисловості й сільського господарства і потім перевершити цей рівень в більш або менш значних розмірах». Цю вказівку товариша Сталіна український народ під керівництвом більшовицької партії сприйняв, як своє невідкладне і першочергове завдання.

Спираючись на високу політичну свідомість робітників, колгоспників і інтелігенції, використовуючи величезну допомогу Радянського Уряду, а також допомогу народів братніх республік машинами, матеріалами та іншими засобами, до ладу заводи «Запоріжсталь», [illegible] тисяч підприємств. Серед них — Дніпропетровський автомобільний, Одеський автоскладальний, Харківський шарикопідшипниковий і багато інших заводів, газопровід Дашава — Київ, індустріалізується Львів.

Значних успіхів досягнуто у відбудові соціалістичного сільського господарства.

Фашистські загарбники завдали величезної шкоди нашому сільському господарству. До труднощів, породжених війною, долучились труднощі, спричинені сильною посухою 1946 року, яка охопила ряд районів України. Безперечно, що в умовах капіталістичного ладу ці труднощі неминуче привели б до масового розорення селянства і до загального занепаду сільського господарства.

Партія і особисто товариш Сталін виявляють безустанне піклування про найшвидшу відбудову і розвиток сільського господарства України. Після війни сільське господарство України одержало більше 11 тисяч тракторів, 11 тисяч вантажних автомашин, більше тисячі комбайнів, понад 5 тисяч тракторних сівалок, 311 тисяч коней, 284 тисячі голів великої рогатої худоби і більше 500 тисяч голів дрібної худоби. Колгоспники потерпілих від неурожаю 1946 року районів одержали велику урядову допомогу насінням і продовольством. **(Оплески).**

Спираючись на величезну допомогу, подану республіці Радянським Урядом і особисто товаришем Сталіним, трудівники сільського господарства республіки виростили в 1947 році багатий урожай і достроково, до 10 жовтня, виконали державний план хлібозаготівель, здавши державі десятки тисяч тонн хліба понад план.

Успішно розгортається в республіці робота в справі відбудови і впорядкування зруйнованих ворогом міст і сіл.

За останні три роки побудовано [illegible] участь робітники, колгоспники [illegible] людиною. Соціалізм остаточно і безповоротно перемог в нашій країні. Упертість у переборенні труднощів, наполегливість у досягненні поставленої мети, безстрашність у хвилини небезпеки, спокій і витримка в час перемоги, невпинно ростуще соціалістичне ставлення до праці, до колективу, держави, народу, Батьківщини, скромність, яка сполучається з свідомістю своєї гідності, все це підносить радянського громадянина над людьми капіталістичного суспільства, оточує його ореолом заслуженої поваги. Ленінізм став основою комуністичного виховання трудящих, ідеологією радянських людей.

Найважливішим завданням комуністичного виховання є рішуча боротьба проти всяких пережитків капіталізму в свідомості людей. Тому «партія, — говорить тов. Молотов, — завжди нагадує радянським людям про необхідність всебічної критики і самокритики, спрямованої на ліквідацію цих шкідливих залишків минулого».

Протиставлення особистих інтересів інтересам держави, розкрадання державного майна, недисциплінованість, прогули, рвацтво та інші родимі плями буржуазного суспільства гальмують наш рух вперед. Боротьба проти всіх цих пороків — це не тільки партійний обов'язок кожного комуніста, а й громадський обов'язок кожного радянського громадянина.

Товариш Сталін вказував, що пережитки капіталізму в свідомості людей особливо живучі в галузі національного питання. Ця вказівка має особливе значення для нашої республіки, де до кінця ще не ліквідовані залишки українського націоналізму, які міжнародна реакція намагається оживити й розвинути з метою ослаблення нашої держави.

Цілковита ліквідація всіх залишків українського націоналізму — це одне з найважливіших завдань українського народу і неодмінна умова нашого руху до комунізму.

[illegible] республіці.

До складу місцевих Рад обрано передових людей промисловості, сільського господарства і культури Радянської України, робітників, колгоспників, селян-одноосібників, працівників науки, навчальних закладів, літератури, мистецтва, партійних, радянських і профспілкових організацій.

Новообрані депутати до місцевих Рад — це передові борці за комунізм, це люди, покликані брати активну участь в управлінні державою, бути бойовими організаторами мас на виконання завдань післявоєнної п'ятирічки.

Коли ми підводимо підсумки блискучим успіхам, в яких робітники, селяни і інтелігенція Радянської України прийшли до славного 30-річчя радянської влади, у нас не може бути й тіні самозаспокоєності. Ніякі успіхи не можуть і не повинні заспокоювати більшовиків, яким чужі настрої самозаспокоєності, хвастощів і безтурботності.

Насамперед ні на хвилину не можна забувати, що основним завданням, яке визначає розвиток не тільки народного господарства України, але й усієї радянської країни, — є невпинне піднесення Донбасу, значне збільшення видобутку вугілля. Виконання цього завдання — справа честі партійної організації України, робітників Донбасу, громадськості всієї республіки.

В сільському господарстві невід- [illegible] контролюючі, забезпечив нашому серця висловлює глибоку вдячність любимому вождю і вчителю Йосифу Віссаріоновичу за любов і батьківське піклування про нашу Радянську Україну, про щастя нашого українського народу. Український народ висловлює глибоку вдячність усім радянським народам, на чолі з великим російським народом, за ту неоціниму допомогу, яку на всіх етапах своєї історії народ Радянської України відчував і відчуває.

Товариші! Думки і почуття нашої сесії Верховної Ради, як і всього українського народу, йдуть до Кремля, де живе, мислить і творить той, кому ми зобов'язані своїм соціалістичним ладом, своєю справжньою, загальнонародною демократією, своєю державністю, об'єднанням своїх земель в єдиній УРСР, визволенням нашої землі від найжорстокішого і найпідступнішого ворога.

Минуть десятиліття і віки, і наші внуки і потомки завжди пам'ятатимуть, що зробив товариш Сталін для українського народу. Народ в натхненних піснях і думах оспіває самовіддане служіння великого Сталіна справі народу. Безсмертний народ, безсмертна велика справа Леніна — Сталіна. **(Тривалі оплески).**

Хай живе наша могутня Батьківщина — Союз Радянських Соціалістичних Республік! **(Бурхливі оплески. Вигуки «ура!»).**

Хай живе Українська Радянська Соціалістична Республіка — складова і невід'ємна частина великого Радянського Союзу! **(Бурхливі оплески. Вигуки «ура!»).**

Хай живе партія Леніна — Сталіна — вождь і організатор всіх наших перемог! **(Бурхливі оплески. Вигуки «ура!»).**

Слава мудрому вождю і вчителю великому Сталіну! **(Бурхливі оплески. Овація. Всі встають. Вигуки: «Хай живе великий Сталін!», «Товаришеві Сталіну ура!»).**

Шлях, пройдений українським народом, — це шлях наполегливої і жорстокої боротьби проти капіталістів і поміщиків, українських, російських, польських, німецьких та інших експлуататорів, шлях боротьби проти іноземних інтервентів, білогвардійських і буржуазно-націоналістичних банд, шлях славної боротьби за встановлення радянської влади, за побудову соціалізму в нашій країні. Це шлях натхненної патріотичної праці в роки сталінських п'ятирічок. Це шлях суворої героїчної боротьби радянського народу в роки Великої Вітчизняної війни. Це, нарешті, наші дні, сповнені пафосу відбудови, боротьби за виконання грандіозної програми, наміченої товаришем Сталіним в його історичній промові 9 лютого 1946 року.

З усіх партій, які існували на Україні, тільки більшовики були справжніми і єдиними виразниками інтересів і сподівань українського народу.

Тільки більшовики зуміли з'єднати в один загальний революційний потік такі різні революційні течії, як загальнодемократичний рух за мир, селянсько - демократичний рух за захоплення поміщицьких земель, національно - визвольний рух пригноблених народів за національну рівноправність і революційний рух пролетаріату за повалення буржуазії, за встановлення пролетарської диктатури, за побудову соціалізму.

Цієї всеперемагаючої сили більшовизму не зрозуміти сучасним дільцям з капіталістичного світу, які все забули і нічого не навчились на уроках Жовтневої соціалістичної революції і виступають нині в ролі зачинщиків антирадянської кампанії.

В найбільш гострій і ускладненій формі відбувалась боротьба за радянську владу на Україні. Тут для боротьби з соціалістичною революцією контрреволюція, очолювана українськими націоналістами, створила Центральну раду на чолі з агентами іноземного імперіалізму — Грушевським, Винниченком, Петлюрою та іншими зрадниками народу. Ця петлюрівсько-німецька «рада», об'єднавши українських поміщиків і фабрикантів, куркулів і меншовицько - есерів-

IV, стор. 46).

Український народ піднявся на священну війну проти німецьких імперіалістів та їх підлої агентури. Майже три роки на Україні горіло полум'я запеклої війни проти міжнародного імперіалізму, націоналістичної контрреволюції і російських білогвардійців.

Ленін і Сталін підняли і спрямували трудящих всієї радянської країни на допомогу, на виручку українському народові в його упертій і тяжкій боротьбі.

У ті грізні дні Петроградська партійна організація звернулась з гарячим закликом до робітників Петрограда:

«На Україні все задушено, все потоптано чоботом німецької вояччини. Хто може, хто повинен прийти на допомогу? Ми, їх брати по боротьбі, — російські пролетарі, і, в першу чергу, передовий загін робітників Росії — революційний пролетаріат Петрограда. На допомогу пролетарям України!».

Російські робітники і селяни прийшли на допомогу трудящим України і в боротьбі проти денікінських банд, які підтримувала Антанта, і в боротьбі проти Врангеля, а також проти білополяків.

У тяжких випробуваннях громадянської війни росла і загартовувалась велика ленінсько - сталінська дружба російського і українського народів і всіх народів нашої Батьківщини, росла й міцніла їх згуртованість, їх братерський союз.

Український народ ніколи не забуде ролі героїчної Червоної Армії, що здійснила геніальний стратегічний план товариша Сталіна, який безпосередньо керував у ті суворі і жорстокі для українського народу дні воєнними операціями на Україні, в результаті яких ворог був остаточно розгромлений.

Товаришеві Сталіну належить величезна заслуга утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік, що забезпечив суверенні, рівні права кожної національної республіки, яка входить в Союз, а також їх співробітництво та взаємодопомогу у воєнному, господарському і культурному відношеннях.

Чи міг наш народ поодинці виконати цю величезну програму перетворень нашої країни без допомоги Союзу Радянських Соціалістичних Республік? Звичайно, ні. У здійсненні сталінських п'ятирічок на Україні брали участь машинобудівельники Ленінграда, Москви і Уралу, нафтовики Баку, бавовнороби Узбекістана, лісоруби Білорусії, текстильники Іваново - Вознесенська. Всі народи багатонаціональної Радянської держави внесли свій вклад у справу створення потужної індустріальної бази на Україні. Ця братня допомога до багато чого нас зобов'язує.

Тридцять років тому Україна була напівколонією іноземного капіталу. Фабрикантам і капіталістам Франції. Бельгії, Німеччини і Англії належало на Україні 4/5 всіх доменних печей, 9/10 коксохімічних підприємств, 4/5 криворізьких рудників, 7/10 марганцю і значна частина донецьких вугільних шахт.

«Забравши в свої руки більшість акцій, — говорив товариш Сталін, — імперіалісти Франції, Бельгії, Англії висмоктували соки з українського народу».

При такому стані справ з промисловістю не важко уявити собі економічне і політичне становище робітничого класу до революції.

Не менш тяжким і безрадісним було становище й українського селянства. Понад 52 проценти всієї землі, найбільш зручні та родючі масиви, належали поміщикам і капіталістам, монастирям і куркулям.

Більше, як третина всіх селянських господарств зовсім не мали посівів. Нужда і безкультур'я, голод і злидні панували в українському селі.

В тяжкому стані була промисловість України після громадянської війни та інтервенції, навіть в порівнянні з іншими районами країни. Припинився видобуток залізної і марганцьової руди. Не працювали металургійні заводи. Більшість шахт Донбасу була затоплена і не давала вугілля. До цього індустріального центру особливо жадібно тяглися брудні лапи іноземних інтервентів та їх найманців — петлюрівців і білогвардійців усіх мастей. Вони були розбиті силами революції, які від-

партійну організацію на боротьбу за виконання цього насущного завдання, на боротьбу проти ворогів партії і народу, які гальмували і зривали піднесення Донбасу.

Велика наша вдячність Лазарю Мойсейовичу Кагановичу **(довго нестихаючі оплески),** який двічі працював на Україні як бойовий керівник комуністичної партії більшовиків України — одного з передових загонів великої партії Леніна—Сталіна.

Вірний соратник товариша Сталіна — Микита Сергійович Хрущов **(довгонестихаючі оплески),** ставши в 1938 році секретарем ЦК КП(б)У, очолив боротьбу українського народу і його авангарду — партії більшовиків, проти решток троцькістсько-бухарінських і націоналістичних кубел на Україні, забезпечив їх цілковитий розгром і очистив від цього сміття історичний шлях нашого народу вперед, до повної перемоги соціалізму.

За роки радянської влади, і особливо, в період сталінських п'ятирічок, на Україні були побудовані сотні великих заводів і фабрик, оснащених найпередовішою технікою. Це — Дніпровська гідроелектростанція імені Леніна, Новокраматорський завод важкого машинобудування імені Сталіна, Харківський тракторний, Криворізький металургійний заводи, завод комбайнів у Запоріжжі, комбінати чорної металургії «Запоріжсталь» і «Азовсталь» і багато інших.

Величезних успіхів досягла Радянська Україна і в галузі соціалістичного сільського господарства. Визволившись від вікового гніту з боку поміщиків і куркулів, одержавши від радянської влади політичні права і економічні багатства, одержавши на основі більшовицької політики індустріалізації нашої країни могутню базу для механізації сільського господарства, українське селянство твердо стало на шлях колективізації, на шлях соціалізму.

Замість примітивного сільськогосподарського реманенту, відсталої агротехніки, неминучої при індивідуальному селянському господарстві, колгоспи України були

Академією наук з її численними науково - дослідними інститутами, видавалось понад 1500 газет. У школах працювало понад 245 тисяч вчителів.

Всі ці перемоги українського народу, здобуті ним під керівництвом більшовицької партії, знайшли своє законодавче закріплення у великій Сталінській Конституції СРСР, на основі якої була розроблена і прийнята Конституція УРСР. Все, що зроблено в нашій країні за минулі 30 років, все, чим ми по праву пишаємось, з чого радіє наш народ, досягнуто в боротьбі з шаленим протидіянням світового імперіалізму і його агентурою.

Героїчною працею український народ здобув радісне і щасливе життя і на всю широчінь розгорнув свої творчі сили, вийшов на широкий шлях до своєї заповітної мети — побудови комуністичного суспільства.

Мирна і будівнича праця українського народу була перервана віроломним нападом німецько - фашистських загарбників і тимчасовою окупацією Радянської України. Гітлерівська Німеччина у війні проти Країни Рад використала не тільки свої власні сили, але і всі ресурси своїх сателітів і майже всієї Західної Європи. За всю свою вікову історію український народ не зазнавав більшої небезпеки, ніж у ці грізні дні.

«Якби не було Радянського Союзу, — говорив товариш Хрущов, — і братерської допомоги всіх народів нашої країни, український народ впав би в німецьке рабство на багато десятиліть».

Війна була суворим випробуванням всіх духовних і матеріальних сил радянського народу, випробуванням міцності радянського ладу, соціалістичної системи нашого господарства, непохитності нашої багатонаціональної держави, що грунтується на сталінській дружбі народів.

Це випробування радянський народ витримав з честю.

(Закінчення на 6-ій стор.).

Регистрационный лист

на прошедшего регистрацию в лагере № 232 или СПП №

(ненужное зачеркнуть), дислоцирующегося в населенном пункте г. Франкфурт н/О

1. Фамилия, имя, отчество	Гимай Семен Тарасьевич
2. Год и место рождения 1902	Сумская обл Ульяновский Рай сел Хорунтовка
3. Национальность Украинец	4. Образование 1 кл
5. Специальность	Не имеет
6. Последнее постоянное место жительства и работа на территории СССР (для военнослужащих указывается наименование воинской части).	Сумск обл Недригаловск Рай сел Хорунтовка Раб. в к-зе
7. Состоял ли в ВКП(б) или ВЛКСМ	Не состоял
8. Почему оказался на территории другого государства	3.4.43 Мобилизован в Германию
9. Подвергался ли арестам, допросам, задержаниям, штрафам со стороны немецких властей (когда где и за что)	Не подвергался
10. Содержался ли в спецлагерях противника и что там делал (указать наименование лагеря и адрес)	Не содержался
11. Проходил ли службу в немецкой армии, полиции, отрядах, воинских частях, госпиталях строительных и иных батальонах, создававшихся противником; служил ли в немецких учреждениях, предприятиях, организациях (в каких, в качестве кого).	Работал в г. Бремен у Казина на поле с 43 год 20.3.45
12. Какие отобраны документы при регистрации	Нем раб карт.
13. Где проживают близкие родственники, кто именно (указать точный адрес)	Жена дети находятся в сел Хорунтовка
14. Куда следует на постоянное жительство	Сумск обл Недригаловск Рай сел Хорунтовка

Правильность данных мною сведений подтверждаю.

подпись: Гимай С.Т.

Регистрационный лист заполнил

подпись: К-н

Регистрационный лист проверил:

Председатель регистрационной комиссии НКВД СССР

подпись: Ст. л-нт

Удостоверение о направлении на постоянное местожительство получил:

Гимай С.Т.

(подпись регистрируемого)

Убыл из лагеря «——» ——— 1945 г.

Гимай С.Т.

Архивное № _____

пересмотрено в соответствии с приказом КГБ при СМ СССР № 00750 и оставлено для дальнейшего хранения в архиве в фонде секретного дело производства. со снятием с оперативно-справочного учета проходящего лица.

Пересмотрел _____

Согласен:

Нач. отд. УКГБ при СМ УССР по Сумской обл.

_____

_____ 195 г.

3

Заключение

„1" Ноября месяца 1949 г. из материалов проверочно - фильтрационного дела видно, что Шмат. Семен Терентьевич. пасивно участ

(фамилия инициалы)

в вермахте. с. 1943. по 1945 г

Материалов не добыто.

РЕШЕНИЕ: Дело сдать на хранение в 1 спецотдел УМВД Сумской обл.

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ ФИЛЬТР. КОМИССИИ Нач. Недригайловского РО МВД капитан **ЕМЕЛЬЯНОВ.**

ЧЛЕНЫ КОМИССИИ. Нач. Недригайловского РО МГБ ст. лейтенант **СУРЯДНОВ.**

сотрудник РО МВД **МАСЛОБОЕВ.**

4

С П Р А В К А

Дана на репатрианта Зчелин Рамон Ефимович в том, что он действительно проживал в г. Лодзь по ул. Пилсудского 22 кв. 2 и выехал в г. Ригу.

НАЧ 4-ГО ОТДЕЛА ЛОДЗЬСКОГО РО МГБ
Капитан /СУРКОВ/

Уважаемый Николай Иванович

5

С П Р А В К А

Дана на репатрианта Зимин Семен Егорович
в том, что Недригайловское РО МВД компроматериалами не располагает.

НАЧ НЕДРИГАЙЛОВСКОГО РО МВД
Л е й т е н а н т /ШКУТОВ/

СПРАВКА

Дана Н. на резидента [illegible] в том, что недоплатного по месту комендатуры не рас-
полагает.

Нач. Нерчинского РО МВД
лейтенант
/ИВАНОВ/

1. Фам. Гимон

2. Имя Семен

3. Отчество Кириллович.

4. Год рожд. 1902 5. Место рожд. с. Хуторовка Недригайл. р-н.

6. Точное местожительство (адрес) до оккупации или до призыва в Красную армию Хорушовки

7. Проф. (спец.) земледел

8. Парт. б/п 9. Нац. укр. 10. Гражд. ссср.

11. За границей был с _____ 1943 г.

по _____ 19 45 г.

12. В каких странах проживал и что делал:

в Германии

Фамилия составившего карточку

Точный адрес фильтрационного пункта:

Село Недригайлов

Город

Область Сумской об.

Республика _____

Фильтрацию прошел

с _____ 19____ г.

по _____ 19____ г.

Дактилоотписк указательного пальца правой руки

а) Решения фильтрац. комиссии _____

б) выбыл / направлен _____ 19____ г. _____
указать точный адрес

Выбыл на жительство: с. Хрущовка
село, город, район, область, республика или
недрегайловский р-н. Сумской об.
направлен в какой лагерь, тюрьму

в) Личное дело направлено „____" _____ 19____ г. при №_____
точное название органа МВД—МГБ

г) Разные отметки Насильно
угнан в Германию

зак. 1252

ЗАВЕРИТЕЛЬНАЯ ПОДПИСЬ

В данном деле пронумеровано 6 листов

шесть

11 сентября 93 г.

Должность храмцов. фонд

Подпись Власов

Перевірено

29.09.2026 бб

АРТ 1-С 3803-1